

forskellige internationale Organisationer, der giver sig af med specielle Problemer, til Stadighed skulde holde de Forenede Nationer fuldt underrettet om deres Virksomhed. Endvidere foreslog Masaryk, at der skulde oprettes regionale Kontorer for særlige Spørgsmaal: Sundhedsvæsen, Landbrug etc. Planlægning, navnlig paa Transportvæsenets Omraade var af uhyre Betydning, men det gjaldt at handle hurtigt, da de kommende 6 Maaneder var ligesaa vigtige som de følgende 6 Aar eller 60 Aar. Taleren udtrykte sin Glæde over, at der nu var taget fat paa en international Løsning af det jødiske Problem. Saalænge der eksisterede Antisemitisme, havde Menneskene ingen Ret til at kalde sig civiliserede. Hvor der fandtes Antisemitisme, lurede Fascisme og Nazisme altid.

Den *sydafrikanske* Delegerede gav Indblik i de særlige Problemer, Afrika er stillet overfor, og fremhævede, at denne Verdensdel var en Forsøgsmark for Anvendelsen af Formynderskabssystemets Principper. I denne Forbindelse omtalte han udførligt sin Regerings Synspunkter vedrørende Mandatomraadet Sydvestafrika og dets Fremtid.

Jugoslaviens Delegerede lagde megen Vægt paa den realistiske Handlemaade, der maatte til, hvis man vilde undgaa Folkeforbundets Fejltagelser; den Anerkendelse af Stormagternes særlige Ansvar, der havde fundet Udtryk i Sikkerhedsraadets Sammensætning og Reglerne for dets Virksomhed, var absolut nødvendig. Hvis Freden skal sikres, er det af største Betydning, at alle afgørende Spørgsmaal ordnes ved Forstaaelse mellem Stormagterne.

Udenrigsminister *Trygve Lie* (*Norge*) understregede Princippet om Fredens Udelelighed og advarede mod enhver Form for Blokpolitik. At Stormagterne havde faaet tildelt en ledende Rolle i Sikkerhedsraadet betød paa ingen Maade, at der ikke var vigtige Opgaver at løse for de smaa Lande. Et Samarbejde

de mellem de mindre Stater inden for Pagtens Rammer var ganske naturligt; i denne Forbindelse nævnedes Lie det nordiske Samarbejde paa det økonomiske og det kulturelle Omraade og udtalte Haabet om snart at se alle de nordiske Lande som Medlemmer af de Forenede Nationer.

Colombias Delegerede udtalte sin Glæde over, at andre internationale Organisationer og Institutioner: den internationale Valutafond, den internationale Bank, UNRRA, den internationale Arbejdsorganisation og en international Handelsorganisation, vilde komme til at virke paa samme Linje som selve de Forenede Nationer.

Mexicos Delegerede fremhævede, at det vilde være til Ære for de 5 Store, hvis de i Stedet for at kaldes Stormagter vilde blive kaldt store Nationer — som en Hyldest til den moralske Storhed, der prægede deres Handlinger og det Eksempel, de gav. Udtrykket »små« Nationer — benyttet paa Grund af nogle Landes begrænsede militære Magtmidler — bør ogsaa forsvinde og Betegnelsen »lille« eller »stor« kun anvendes for at karakterisere et Lands Handlemaade.

Ogsaa *Uruguays* Repræsentant gjorde gældende, at et Lands Indsats for Menneskehedens Velfærd ikke kunde maales efter dets Landomraade, Folke-tal eller materielle Goder, men efter dette Lands Vilje til at arbejde uselvvisk og yde Ofre for de store Maal — demokratiske Idealer, Retsprincippernes Sejr og det menneskelige Velvære — som Menneskeheden længes efter at naa.

Indiens Repræsentant *Sir Ramaswami Mudaliar* udtalte Haabet om, at de store Magter i Sikkerhedsraadet vilde tænke mere paa deres Ansvar og deres Opgaver (som vilde blive besværlige nok) end paa deres Rettigheder og deres Magt. Det økonomiske og sociale Raad skulde ved sit opbyggende Arbejde fjerne selve de Krigsaarsager; som ellers vilde komme til at beskæftige Sikkerhedsraadet.